

DESIRE®

Karen Boothová

Jen tak si užít

 HARLEQUIN®
TM

KAREN BOOTHOVÁ

JEN TAK SI UŽÍT

PŘEKLAD

JANA VRBACKÁ

Milá čtenářko,

všichni asi známe, jak hořce chutnají vzpomínky na promarněné příležitosti, a naopak jak triumfální jsou pocity, když se člověk v pravý čas příležitosti chopí. Všechny mé srpnové knihy vyprávějí příběhy o využitých příležitostech jak po pracovní stránce, tak po stránce osobní, vztahové. V povídce Sňatek nežádoucí hrdinka nejenže uspěje v náročném zaměstnání, ale získá si obdiv a srdce i svého šéfa. Hrdinka romance Jen tak si užít zase musí prokázat velkou odvahu, když odhodí předsudky a pustí se do vztahu s mladším partnerem. A do třetice, hrdinové příběhu Milenci na zapřenou využijí romantické atmosféry na svatbě na kouzelném ostrově Bora Bora a posunou svůj přátelský vztah na novou úroveň. Ano, ti všichni se odvážně pustili do neznámých vod a byli odměněni tím, po čem všichni toužíme: láskou.

Přeju Vám, abyste si krásně užila četbu, léto i všechny příležitosti, které přijdou...

S láskou

Váš Harlequin

Karen Boothová

JEN TAK SI UŽÍT

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Their After Hours Playbook

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2023 by Karen Booth
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoli podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN 978-83-291-1438-7 (EPUB)
ISBN 978-83-291-1439-4 (MOBI)
ISBN 978-83-291-1440-0 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Zach Armstrong už byl s podnikatelským plánem téměř hotov. Padesát sedm hustě popsaných stran spolu s dvaceti čtyřmi doplňujícími grafy a tabulkami. Byl to plán, který měl Armstrong Sports posunout do jednadvacátého století a katapultovat firmu daleko před konkurenci. Realizovat tohle všechno nebude snadné, ale teď byl generálním ředitelem on. Stal se z něho šéf. Na tuhle příležitost čekal celý život.

S více než osmdesáti zaměstnanci, včetně třiceti agentů, několika stovkami klientů z řad sportovců a luxusní rozlehlou kanceláří v centru Manhattanu to byla obrovská zodpovědnost. Všichni na něho spoléhali, že je uživí. Byla to výzva, kterou s radostí vítal. Práce pod tlakem mu vyhovovala a stejně tak dlouhé hodiny tvrdé práce. Navíc tahle činnost v sobě spojovala tři věci, které měl na světě nejraději – sport, práci a rodinu, a to mu dodávalo inspiraci a povzbuzení, které potřeboval.

Ve dveřích jeho kanceláře se objevila Teri. Byla vysoká a upravená, nosila hnědé vlasy zastřižené pod bradu a snad nikdy ji neviděl oblečenou v jiné než šedé barvě. Zach s ní pracoval od svých prvních dnů v marketingovém oddělení, kde mu Teri několik let ukazovala cestu, než přešel na pozici agenta. Bylo jen dobře, že ji Zach vzal s sebou, když se přestěhoval do ředitelského patra. „Budeš ode mě ještě něco

potřebovat, než vyrazíš na draft?“ Teri se opřela o zárubeň a zkřížila si ruce na hrudi.

Zach se zadíval na čas na obrazovce svého počítače. Za něco málo přes hodinu se měl konat draft Ženské profesionální basketbalové asociace. „To mi ten čas tedy utekl. Už musím vyrazit.“ Oči mu znovu padly na dokument. Tenhle dokument by mohl pilotovat donekonečna. Svému plánu naprosto věřil, ale také věděl, že musí být naprosto dokonale připravený.

„Pořád nemůžu uvěřit, že ses do toho pustil, ale jsem ráda, že to děláš. Konečně vytáhneš agenturu z doby kamenné.“ Teri pracovala pro Armstrong Sports téměř dvacet let. Začala svoji kariéru dobrou dekádu předtím, než tu nastoupil Zach. Celou dobu se tu nikdy nic nezměnilo. Za celou dobu historie firmy tvořily sportovkyně méně než jedno procento klientů.

„Růst vyžaduje pokrok a změnu a já jsem odhodlaný naši agenturu posunout výš. Přesně to tátovi dlužím.“ Mluvil o Tomu Armstrongovi, který byl ve skutečnosti jeho nevlastním otcem, a ještě před třemi týdny byl generálním ředitelem společnosti.

Teri vešla do Zachovy kanceláře a kývla na jednu ze židlí před jeho stolem. „Můžu?“

„Samozřejmě.“

Posadila se a zkřížila nohy. „Takže takhle hodláš Toma přesvědčit? Že je to o strategii růstu?“ Povytáhla obočí.

„Narážíš na to, že se chystám na ten draft?“

„Nikdo z naší agentury se té akce nikdy nezúčastnil. Tom neví, že tam jdeš, že ne?“

Zach zavrtěl hlavou a vypnul počítač. Pak si na stole srovnal pár složek. „Ne, nic netuší.“

„Zachu, tahle akce bude v celostátním vysílání. Co když tě zabere kamera? Pak bude každému jasné, co máš za lubem.“

Bylo směšné, že by zrovna tato část Zachova plánu mohla být považována za kontroverzní, ale přesně tak to bylo. Zachův nevlastní otec Tom vždycky tvrdil, že zaměření na mužský sport dává „dokonalý finanční smysl“, protože muži ve sportu vydělávají historicky mnohem víc peněz. V Tom se Tom nemýlil, ale časy se měnily a Zach měl v úmyslu získat mnohem rozmanitější klientelu. Šlo mu o vybudování ještě silnější firmy. Pokud by to neudělali, mohla by Armstrong Sports začít zaostávat za konkurencí a stal by se z ní dinosaurus určený k zániku.

„Doufejme, že mě nikdo v televizi neuvidí. A pokud ano, nějak si s tím poradím. Zítra jdu k mámě a Tomovi na večeři. A tam mu o svém plánu řeknu.“

„Jak myslíš, že to přijme?“

Navzdory tomu, že Zach patřil k těm, kdo příliš neuznávali pravidla, si nebyl vůbec jistý, jak to celé dopadne. Tom zajisté dopodrobna rozebere ekonomickou stránku Zachova nápadu opustit zaběhnutý obchodní model. Navíc Zach měl přísný rozkaz Toma nerozčilovat, aby se mu nezvedl krevní tlak. „Jdu tam vyzbrojený čísly. Velkou spoustou čísel. To ho přiměje mě aspoň poslouchat.“

„Dobře. Tenhle pohled na věc se mu bude zamlouvat, tím jsem si jistá. Pověš mu taky, že chceš najmout víc žen, aby pro nás pracovaly jako agentky?“

„Rozhodně. Samozřejmě to bude mnohem jednodušší, když mi dovolíš, abych jako jednu z našich nových agentek uvedl tebe.“

„Ale ne. Já jsem spokojená jako asistentka vedení. Nejsem takový žralok jako ty.“

„Ale já nejsem žralok, Teri. Já jsem spíš medojed.“

„Navenek roztomilý a chlupatý, ale uděláš cokoli, aby ses dostal k medu?“

Tiše se zasmál. „Přesně tak. Je mi jedno, co mi stojí v cestě.“

„Jsem si jistá, že právě to se Tomovi líbí nejvíc a je rád, že firmu teď vedeš zrovna ty,“ řekla Teri.

Zach doufal, že má Teri pravdu. I když Tom nebyl jeho biologický táta, Zach ho tak bral. Byl to jediný otec, kterého kdy poznal. A byl taky skvělým manželem Zachovy mámy, která si Toma vzala, když byly Zachovi dva roky. „Mám dojem, že to se teď dozvíme, co?“

„To určitě.“ Teri se narovнала. „Popřála bych ti hodně štěstí, ale mám pocit, že si v sále plném žen skvěle poradíš i bez toho.“

Zach se zasmál a napsal si do diáře pár poznámek na zítřek. Měl sice pověst muže, který umí být šarmantní, ale nikdy v tom nebyla žádná vypočítavost. Byl už prostě takový. Nemohl za to, že ženy přitahoval. A nebyla to jeho chyba, že toho často využíval ve svůj prospěch. „No, pár žen mě tam nejspíš rádo neuvidí.“

„Nech mě hádat? Paige Mossová?“

„Tom ji nikdy neměl rád. A nejspíš to bylo oboustranné.“ Tomova rada mu hlasitě zněla v hlavě: *Dávej si pozor na Paige Mossovou. Je to zmije.* Zach nikdy nechápal, proč Tom neměl Paige rád a co měl proti její agentuře, ale Tom měl o ostatních agentech vůbec špatné mínění. Byli to nepřátelé. Jenže Zach to tak neviděl. Ano, byla to konkurence, ale Zach měl za to, že nejlepší je se se všemi znát a pokud možno s nimi i dobře vycházet. Člověk nikdy nevěděl, kdy se mu i malá laskavost vyplatí. A i kdyby nakonec bylo nutné někoho podrazit, snad by si vzpomněl, že máte i lepší stránky. „Asi už bych měl vyrazit.“ Vstal.

„Zlom vaz. Zítřa očekávám kompletní hlášení.“ Teri se zvedla ze židle a šla za ním na chodbu.

Zach se rozloučil s Teri, prošel chodbou a zamával svým zaměstnancům v jednotlivých kancelářích. Několik lidí na něho vrhlo vlašný úsměv, jen nejnovější agent Derek James přecházel po kanceláři s úsměvem

od ucha k uchu a telefonoval. Derek byl ctižádostivý. Toužil se všechno rychle naučit a stoupat po žebříku úspěchu. Zachovi se Derek líbil. I když to někdy přeháněl. Od některých lidí v kanceláři se mu dostalo pousmání spíš kyselého. Ne všichni byli Zachovým povýšením nadšení. Někteří mu to nepřáli. Konec konců Zachovi bylo teprve třicet a někteří agenti ve firmě pracovali skoro tak dlouho, jako byl Zach na světě. Ale Zach se jejich nelibostí nenechal rozhodit. Nakonec si je stejně všechny získá.

Sjel výtahem do přízemí a vydal se pěšky na čtvrthodinovou procházku do hotelu, kde se draft konal. Byl krásný dubnový den a Zach byl rád, že se dostane na pár minut ven, přestože chodník na 45. ulici byl plný lidí. Celý den strávil zavřený v kanceláři a tvrdě pracoval. Prodral se davem na Times Square a přešel Broadway. Před hotelem se krátce zastavil. Zadíval se na mrakodrap ze skla a oceli nad sebou, zhluboka se nadechl a připomněl si, že je na pokraji změny, a to bylo dobře.

Pak vyjel eskalátorem do třetího poschodí, na krk si pověsil visačku se jménem, kterou získal od kamaráda z Ženské profesionální basketbalové asociace, a vydal se do sálu, kde se draft konal. Spolu s ním proudily dovnitř davy lidí. Z reproduktorů duněla taneční hudba a ve vzduchu se vznášela slavnostní nálada. Připadalo mu to jako příchod na silvestrovský večírek, ne na pracovní akci. Na jednom konci bylo velké pódium vyzdobené kulisami Ženské profesionální basketbalové asociace. Před ním se nacházely kulaté stoly pro nejméně ceněné sportovkyně, jejich rodiny a agenti. Po obvodu stály davy fanoušků a kolem se pohybovali novináři, kteří si povídali s potenciálními účastníky draftu a čekali na začátek jednání.

Zachův plán byl jednoduchý: projít sálem, promluvit si s co největším počtem hráček a poblahopřát jejich rodinám. Vyjádřit obdiv nad jejich tvrdou prací

a odhodláním. Ujistí se, že všichni budou znát jeho jméno a že skutečnost, že Armstrong Sports je připraven skočit oběma nohama do ženského sportu, bude pak každému známa. Už se chystal začít, když zahlédl Paige Mossovou, jak si povídá se svou hvězdnou klientkou Alexis Simonsovou, která měla být podle odhadu jedničkou draftu. Věděl, že by si měl na Paige nejspíš dávat dobrý pozor, ale nějak mu to nešlo. Možná za to mohly její nebezpečné křivky, zahalené do hříšných černých šatů. Lesklé blondaté vlasy měla stažené do vysokého culíku, který se jí při řeči pohupoval sem a tam, jako by se oháněla bičíkem.

Osobně se nikdy nesetkali, ale viděl ji na spoustě fotek. Naživo byla ještě krásnější. Sexy. Svůdná. Méně odvážný muž by se jí nejspíš vyhnul, ale Zach ne. Jakmile si proklestil cestu místností, chystal se své protivnici postavit čelem. A byl si zatraceně jistý, že si pohled na ni užije.

Paige Mossová měla všechny důvody být dnes večer na vrcholu blaha. Její klientka Alexis Simonsová, jedna z nejtalentovanějších rozehrávaček, která se kdy ocitla na basketbalovém hřišti, se pravděpodobně stane jedničkou draftu Ženské profesionální basketbalové asociace. Ale právě z té pravděpodobnosti měla nervy napjaté k prasknutí. V posledních letech se Paige ve spoustě věcí nedařilo, ať už v profesním nebo osobním životě: rozvod, spor s Tomem Armstrongem a v poslední době i odchod jejího největšího vzoru: její matky. Paige si opravdu přála, aby dnes všechno vyšlo. Bohužel ale ve světě profesionálních sportovních agentů žádná jistota neexistovala.

„Proč jsi tak nervózní? To já bych měla být.“ Alexis tukala akrylovými nehty do telefonu. Během basketbalové sezóny je nenosila, protože by jí překážely ve

hře, ale když přišel čas hodit se do gala, neváhala. Paige jí to těžko mohla mít za zlé. Alexis vypadala jako modelka – vysoká a dokonale upravená, s dlouhými černými copánky, vysokými lícními kostmi a dokonalou teple hnědou pletí. Ty nehty tvořily jen dokonalý doplněk.

Paige objala svou klientku kolem ramen a stiskla ji. „Já nejsem nervózní. Já se jen moc těším. Teď se zúročí veškerá tvoje tvrdá práce. Doufám, že si to budeš užívat, a ačkoli je to velký okamžik a jsi tu největší hvězda, je to jen první příležitost z mnoha, které ještě přijdou.“

Alexis se usmála. „Děkuju ti, Paige. Díky za to, že jsi za mnou vždycky stála. Nikdy na to nezapomenu.“

„Nemáš mi za co děkovat. Dělán jen svou práci.“ Samozřejmě, že pro Paige byla práce sportovní agentky mnohem víc než to. Byla to kariéra, která ji docela pohltila, a nedokázala si představit, že by někdy dělala něco jiného. Milovala sport, ale co bylo ještě důležitější, milovala ženský sport. A za to všechno vděčila své matce.

Paige se otočila, aby se podívala po osazenstvu sálu, a spatřila muže, který ji přiměl podívat se dvakrát. Ano, byl opravdu pohledný, ale jen proto její pozornost neupoutal. Buď ji klamal zrak, nebo to byl skutečně Zach Armstrong. „Co ten tu, sakra, dělá?“ Neměl žádný důvod na téhle akci být.

Alexis zvedla oči od telefonu. „Cože? Kdo?“

Paige zavrtěla hlavou. Logika jí napovídala, že by se měla dívat jinam. Nevšímat si Zacha. Ale nedokázala od něho odtrhnout oči. Částečně to bylo proto, že se na něho tak hezky dívalo, ale hlavně byla z jeho přítomnosti zmatená. Zachova agentura nezastupovala ženy sportovkyně. „Jen že je tu agent, který nemá důvod tu být.“

„Kdo?“

Paige si nemohla pomoci, musela se na něho pořád

dívat. „Zach Armstrong. Z Armstrong Sports, nejznámější misogynní agentury v dějinách sportu.“

„Počkej. To jméno znám. Poslal mi květiny.“

Paige se prudce otočila a zadívala se na Alexis. „Cože udělal?“

Alexis pokrčila rameny. „Poslal mi květiny. Na kartičce bylo blahopřání a přání všeho nejlepšího do budoucna. Ale dostala jsem kytky od spousty lidí.“

„Od jiných agentů?“

Naklonila hlavu na stranu a zamyslela se. „To ne.“

„Tak vidíš.“ Paige ztuhla a zatočila se jí hlava. *Dýchej zhluboka, Paige. No tak!* „Hned jsem zpátky.“

„Já zatím zajdu najít mámu a půjdeme k našemu stolu. Moc se nikde nezdržuj. Obě jsme pracovaly příliš tvrdě na to, abys můj draft nakonec zmeškala.“

Paige stiskla Alexis paži. „Neboj. To si ujít nenechám. Za pět minut jsem zpátky.“ Paige se otočila na podpatku a odpochoďovala přes místnost. Jediné, na co dokázala myslet, byla hodně nelichotivá slova, kterými ji za ta léta počastoval Zachův nevlastní otec. Teď, když byl Tom odsunut na vedlejší kolej, neměl Zach v plánu jí přebrat Alexis? Přišel si sem na draft, vysoký, pohledný, v obleku na míru, a s potutelným úsměvem, který říkal, že je korunním princem Armstrong Sports. O co mu, sakra, jde?

Zastavila se v uctivé vzdálenosti, přesněji řečeno, když její smysly zasáhla jeho vůně tak božská, že ji to málem srazilo na kolena. „Vy jste Zach Armstrong.“ Nebyla to otázka.

„Ano.“ Jeho hlas zněl rozhodně, ale příjemně.

„Lhala bych, kdybych řekla, že mě nešokuje, že vás tu vidím.“

„A vy jste Paige Mossová. Lhal bych, kdybych řekl, že nejsem naprosto nadšený, že vás potkávám.“ Přistoupil o krok blíž. Zdálo se, že jeho široká ramena zastiňují veškeré světlo v místnosti, ale

Paige zachytila moment, kdy mu pohled na vteřinu sklouzl do jejího výstřihu. Tak ho nechala, ať se podívá. Nebyl by prvním mužem, kterého její ňadra okouzila.

„Ale no tak. Nesnažte se mi namluvit, že jste rád, že mě vidíte.“

Koutek úst se mu zvedl do škádlivého úsměvu. „Vlastně ano. Ale to je jedno.“

„Proč jste tady? To je na tom Armstrong Sports tak špatně, že jste se sem přišel zadarmo najíst?“

Zasmál se a zavrtěl hlavou, čímž jen upoutal její pozornost na svou hranatou čelist a tmavé husté vlasy. Když se na ni znovu zadíval, měla pocit, že jí jeho ocelově šedé oči hledí přímo do duše. Zvláštní, ale připadalo jí to mnohem víc zneklidňující, než když jí zíral na prsa. „Jsem tady, protože v Armstrong Sports měním pravidla hry.“

„A v čem přesně?“

„Naše firma se vydá novým směrem. Rozšiřuji naši působnost.“

„Ale všiml jste si, že sportovci, kteří tu dnes večer jsou, jsou ženy, že? Vaše agentura přece v těchto vodách neloví. O to se váš otec přece postaral.“

„Teď firmu vedu já.“

„A tak jste se rozhodl začít tím, že mi přeberete některou moji klientku?“

„Nevím, na co narážíte.“

Zhluboka se nadechla, přistoupila k němu, zvedla bradu a postavila se mu tváří v tvář. „Neposílejte mé klientce květiny a nečekejte, že to přejdou mlčky. Svůj vztah s Alexis a její rodinou budu už od doby, kdy byla na střední škole. Chodila jsem na její zápasy. Postarala jsem se, aby její rodiče věděli, kdo jsem. Zním její babičku i dědečka. Její sourozence. A stála jsem za ní i na vysoké a čekala, dokud nebude připravená stát se profesionálkou.“

„Poslal jsem jí kytici s blahopřáním. Vždyť si to

přečtete. Není tam napsáno nic než moje jméno. Jen chci, aby důležité ženy ve sportu věděly, kdo jsem. Je to PR. Není v tom žádná zrada.“

„Kdyby to vaše agentura myslela vážně, nabíhal byste ženám v téhle místnosti už dávno. Byl byste tu pro ně od samého začátku.“ Paige doufala, že to nezní příliš útočně, ale tohle téma ji nenechávalo v klidu. Často se svými klientkami pracovala celé roky, než je dovedla až na profesionální úroveň.

„Paige, vím, že se vám nezamlouvá otcův postoj k ženskému sportu, ani ta krátkozrakost, která je s tím spojená. Tak proč vám vadí, že se to chystám změnit?“

Dráždilo ji to, ale hlavně proto, že k Tomovi cítila velkou zášť. V průběhu let její práci sabotoval celou řadou způsobů. „Tahle změna je opravdu nečekaná. Proč zrovna teď?“

„Být vámi, zrovna s tím si hlavu nedělám. Otázka spíš je, co s vaším podnikáním udělá další konkurent? Myslíte, že na to máte? Dokážete s námi udržet krok?“

Paige nevěřila vlastním uším. Odsuzovala postoj Toma Armstronga k ženskému sportu, ale nemohla popřít, že jí tím vlastně nahrával. „Udržet krok, říkáte? Vůbec mi nebudete stačit. Sotva popadnete dech.“ Na okamžik ji napadlo, jestli by ho nemohla připravit o dech tím, že by mu zabořila obličej so svého výstřihu. Ale ne. To byl tedy nápad.

„Dobrá, aspoň vím, na co se připravit.“

„Když už mluvíme o práci, musím už jít. Za Alexis. Za chvíli začne draft.“ Otočila se, ale daleko nedošla. Zachova ruka jí sevřela paži. Otočila se a pohled jí padl na silné mužné prsty na jejím předloktí. Proč jí naskočila husí kůže? A proč se jí to tak líbilo?

„Paige. Počkejte. Uvidíme se ve Vegas?“

„Ve Vegas?“ Zadívala se na něho, vyvedená z míry jeho pohledem.

„Na sportovním veletrhu. Největší sportovní události roku pro agenty. Tam, kde se sjednávají nejvýhodnější sponzorské smlouvy. Víte, o čem mluvím, ne?“

Bylo ponižující, že jí hned nedošlo, o čem mluví. Jak by tuhle akci neznala! Jenže Zachův dotek s ní cosi prováděl. Bylo to zneklidňující. Nejenže byl Zach její konkurent, byl navíc o dobrých deset let mladší než ona.

„Samozřejmě, že do Vegas jedu.“

„Skvělé. Možná bychom mohli zajít na skleničku nebo na večeři... nebo tak něco.“

Paige cítila, jak v ní Zachova blízkost probouzí vzrušení. Musela se co nejdříve dostat z jeho dosahu. „Ve Vegas mívám většinou fůru práce,“ zalhala. Často to tam bývala katastrofa.

„To se máte.“

Světla v sále potemněla. „Musím jít. Za chvíli to začne.“

Pustil její ruku. „Hodně štěstí vaší klientce, Paige. Uvidíme se ve Vegas.“

Bože, smiluj se. „No, možná.“ Odběhla od Zacha k Alexis a udýchaně se posadila. „Říkala jsem ti, že přijdu včas.“

„Jak jsem tu tak seděla, našla jsem si v mobilu něco o Zachu Armstrongovi. Jeho agentura zajišťuje sportovcům spoustu výhodných smluv,“ nechala se slyšet Alexis. „Proč jsme o tom nikdy nemluvily?“

„Protože jsme se soustředily na to, aby ses dostala tam, kde jsi dnes.“

„Ale o pořádnou sponzorskou smlouvu bych stála. Zvlášť teď, když jsem byla prohlášena za jedničku tohoto draftu.“

Paige ztěžka polkla. Sponzorské smlouvy nikdy nebyly její silnou stránkou. Ale byla připravená pro Alexis udělat i nemožné. Byla tak výjimečná. Její nejdůležitější klientka. „V tom máš pravdu. Bude to

JEN TAK SI UŽÍT

moje největší priorita na veletrhu Vegas Sports Expo. Bude už za dva týdny.“

„Perfektní. Nemůžu se dočkat, až uvidím, co se ti pro mě podaří vyjednat.“

Rozsvítil se reflektor a na pódium vyšel předseda Ženské profesionální basketbalové asociace. Večer, na který se obě roky připravovaly, právě začínal.

DRUHÁ KAPITOLA

Zach Armstrong si zjevně potrpěl na posílání kytic. Paige seděla ve své kanceláři po včerejším večírku po draftu a obdivovala nádherné bílé orchideje, které přišly z luxusního květinářství Flora na Manhattanu. Floru vlastnila a provozovala Alexandra Goldová, která patřila k místní společenské smetánce a měla nejen bezkonkurenční cit pro aranžování květin, ale také dokonalý vkus. Všechno, co pocházelo z jejího obchodu, bylo té nejlepší kvality. Zachův vzkaz byl jednoduchý. Přímý. K věci. *Gratuluji. Přeji Vám mnoho dalších podobných úspěchů.*

Paige si cosi zabručela pod nosem a lokla si tolik potřebného latté. *Něco má za lubem.* Zach nešetřil a poslal jí pět vysokých stonků, které se prohýbaly pod tíhou bujných tropických květů. Orchideje byly elegantně posazeny v bílém keramickém květináči se světle šedými lesklými kameny a jasně zeleným mechem. Paige od nich nemohla odtrhnout oči. Nešlo jen o to, že rostlina byla krásná. Byla to přesně ta květina, kterou by si vybrala sama. Dokonale ladila s její kanceláří, zařízenou v uklidňujících barvách bílé a slonovinové s matnými zlatými akcenty. To ji Zach takhle prokoukl během jediného rozhovoru? Ať to bylo, jak chtělo, Paige vůči Zachovi pojala hluboké podezření. A to v ní vyvolávalo pocit, že by mu nejspíš měla zavolat a poděkovat. Jen proto, aby získala víc informací, samozřejmě.

„Henry?“ Paige zavolala na svého asistenta. „Máš chvíli?“

Henry vešel a zamířil k jejímu stolu. Cestou si posunul na nose brýle s černými obroučkami. Henry byl mladý, bylo mu teprve šestadvacet, a toužil se prosadit, což Paige vyhovovalo. Henry pracoval jako o život. „Samozřejmě. Co bys potřebovala?“

„Můžeš mi sehnat číslo na Zacha Armstronga? Udělala bych to sama, ale nějak mě bolí po včerejšku hlava.“ Promnula si čelo. Měla vědět, že dát si večera večer s Alexis a jejími přáteli několik panáků, byl špatný nápad.

„Žádný problém. Koukání do počítače by to jen zhoršilo. Příliš to namáhá oči.“ Vytáhl z kapsy telefon, cosi do něho naťukal a přejížděl po displeji prstem. „Mám to. Podej mi mobil.“

Jen vzala telefon do ruky, začal zvonit. Na displeji uviděla jméno své nejlepší kamarádky April Chapmanové. „Měla bych to vzít. Zavolám Zachovi později.“

„Pošlu ti na něho kontakt esemeskou.“ Henry vyšel ven a tiše za sebou zavřel dveře kanceláře.

„Ahoj,“ vzala Paige hovor a kamarádku pozdravila. „Co se děje?“

„Tak kdo je ten nejdrsnější agent v zemi?“ hlaholila nadšeně April. „No ty přece!“

Paige se rozesmála. „O tom nic nevím, ale díky.“

„Mrzí mě, že jsem tam včera večer nemohla být. Hodně jsem se snažila, aby mi tu reportáž dali, ale místo toho mě poslali do San Diega a baseball. Padres zahájili sezónu sérií devíti vítězných zápasů.“ April byla komentátorka a reportérka jedné z největších sportovních kabelových televizí.

„No, viděla jsem to. Nevedou si špatně. A to město mám ráda.“ Paige se znovu napila kávy a posadila se.

„No a jak bylo včera? Povědej.“

„Bylo to skvělé. Všichni jsme začali brečet, když

zaznělo Alexisino jméno. Měla jsi nás vidět. Její rodiče, prarodiče, brácha, ségra. Všichni jsme bulili jak želvy.“ Paige se svíralo hrdlo, jen na to pomyslela. Všechno, co Zachovi řekla, byla svatá pravda. Roky a roky dřiny, aby se mohl včerejší večer uskutečnit. „Alexis se tak snažila, zažila tolik vzestupů i pádů. A dokázala to. Jsem na ni neskutečně pyšná.“

„No jasně, že jsi. Ale nezapomeň, že ty na tom máš taky zásluhy. Všimla sis jejího talentu dřív než kdokoliv jiný.“

„Přede mnou byli ale její rodiče. Nebo i Alexis sama. Nebo její trenér na střední škole.“ Paige se zarazila. Měla zlozvyk zlehčovat své úspěchy. „Ale máš pravdu. Byla jsem s ní od samého začátku. I tehdy, když se za ni nikdo jiný nebyl ochotný postavit.“

„Což není málo.“

Paige se pro sebe usmála. „A za to vděčím své mámě. To ona mě naučila, jak vypadá dobrý basketbal.“

„Ach. To je hezké. Vím, jak moc ti chybí. A včera večer by na tebe byla určitě moc pyšná.“

Že jí máma chyběla bylo slabé slovo. Byly si s Paige tak blízké. Když byla Paige malá, doslova ji zbožňovala. A když byla starší, staly se z nich nejlepší kamarádky. „Ráda bych si myslela, že se na mě dívá odněkud shora a raduje se se mnou.“

„Tím si buď jistá.“

Paige si povzdechla a otočila se na židli, aby se podívala z okna. Její kancelář se nacházela v sedmatřicátém patře kancelářské budovy na 46. ulici, jen dva bloky od Armstrong Sports. „Chceš slyšet tu nejdivnější věc, která se včera večer stala?“

„Děláš si srandu? Jasně. Čím divnější, tím víc mě to zajímá.“

„Víš, kdo se tam včera objevil? Zach Armstrong. Dělal oči na hráčky a osahával si terén. Dokonce před draftem poslal Alexis kytku.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Jen tak si užít.
Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.